

Betty De Wispelaere

1410611949 - 1910112025

*Groot is de leegte en het verdriet.
Mooi zijn de herinneringen ...*

mevrouw

Betty De Wispelaere

echtgenote van de heer Ivan Maenhout

Zomergem, 14 juni 1949 - Gent, 19 januari 2025

Wij nodigen u uit om afscheid te nemen tijdens de uitvaartplechtigheid
in de parochiekerk Sint-Martinus van Lievegem-Zomergem (centrum),
op **VRIJDAG 24 JANUARI 2025 om 11 uur**.

Aansluitend zullen wij haar te ruste leggen op de begraafplaats van Zomergem.

Samenkomst en begroeting in de kerk vanaf 10.30 uur.

U bent ook welkom op de parochiale namis in dezelfde kerk
op zondag 9 februari 2025 om 9 uur.

Echtgenote van

Ivan Maenhout.

Mama, schoonmama en Moesti van

Isabelle Maenhout, Emma en Josh,

Kris Maenhout en Inge Vandekerckhove, Arjen, Farah, Maurits.

Haar broer, schoonzussen, schoonbroers, nichten en neven
van de families De Wispelaere en Maenhout rouwen mee.

*Oprechte dank aan haar huisartsen van Huisartsenpraktijk Lievegem voor de goede zorgen,
alsook aan de dokters en de verpleegkundigen van het AZ Sint-Lucas in Gent.*

U kan Betty een laatste groet brengen in het funerarium van Van de Velde Uitvaart,
Hofbouwstraat 10b in Lievegem-Zomergem, op woensdag 22 en donderdag 23 januari
telkens van 18 tot 19 uur.

Graag uw correspondentie via Van de Velde Uitvaart, t.a.v. de familie
van mevrouw Betty De Wispelaere, Hofbouwstraat 10b - 9930 Lievegem.

Van de Velde Uitvaart, Hofbouwstraat 10b, Lievegem - Tel. 09 372 73 26

Condoleren: www.funeralservices.be

*Ivan,
Isabelle, Emma en Josh,
Kris en Inge, Arjen, Farah, Maurits,
danken u voor uw lieve woorden van troost
en uw warme blijken van deelname in de rouw.*

Van de Velde Uitvaart, Lievegem.

Betty

1949 - 2025

*Groot is de leegte en het verdriet.
Mooi zijn de herinneringen ...*

We dragen voor altijd mee in ons hart

mevrouw

Betty De Wispelaere

echtgenote van de heer Ivan Maenhout

Zomergem, 14 juni 1949 - Gent, 19 januari 2025

Ken je dat zonneke dat piept in de avond?

Dat warme, gouden licht van thuiskomen, van rusten, van gerust zijn ...
Dat was Moestie.

Altijd daar. Altijd bereikbaar. Altijd die gouden rand, die warme kant.

Moestie, Elisabeth voor het land, Betty voor familie en vrienden,
maar voor ons: Moestie. Voor opa, de kinderen en kleinkinderen.

Een fiere dame. Een vechter. Een luisterend oor.
Een sterrenchef in eigen huis. Onvoorwaardelijk. Geduldig. Altijd gevend.

Ze genoot van het leven, van ons, en vooral van samen zijn.
Haar glimlach en steun waren onmisbaar. Zelfs in haar laatste dagen gaf
ze nog troost en liefde.

Geliefd door velen. Verankerd in onze harten.

Dankjewel, Moestie, voor alles. Blijf maar piepen van daarboven.

We houden van je. En we missen je.